

'Ο Ουαλλίας κί' ὁ Φασουλῆς
μετὰ μεγάλης κί' οἱ ἡδὸ στολῆς.

- Φ.—Καλῶς δεῖσάτε καὶ σεις, ὦ Πρίγκηψ Ουαλλίας, εἰς τοῦτο τὸ βασίλειον τῆς διαρκοῦς εὐκλείας.
"Ἄν εἰσθε μέγας κύριος τοῦ ἀχανοῦς Λονδίνου, τοῦ Ἰόστερ κόμης ἑνδοξοῦ, τοῦ Γάβριλ, τοῦ Λουβλίνου, τοῦ Ραθεξιδίου πρώτος δούξ κί' αὐτῆς τῆς Κορνοουάλης καὶ τοῦ μεγάλου Ράνφριου βαρῶνος πρὸς τοὺς ἄλλους, τῶν Νήσων λόρδος κράτιστος καὶ τέκνον τῆς Ἀνάσ-καὶ τζέντλεμαν διάσκημος τῆς Ἑσπερίας πάσης, ἴσης καὶ κυνηγὸς καὶ σκοπευτῆς καὶ κάλτσα τοῦ διαβόλου, ἐγὼ γί' αὐτοὺς τοὺς τίτλους σας δὲν σὰς τιμῶ καθόλου.
'Ο Φασουλῆς σὰς ἀγαπῶ, ὦ Πρίγκηψ, παραφόρος γιὰ ἓνα μόνον τίτιλον σας, γιὰτ' εἰσθε τζιγαδόρος.
Πρ.—Ἐγκωγε, μίστερ Φασουλῆ, αἱ λόβ γιου ἐπίσης.
Φ.—Γί' αὐτὸ πρωτεύει πάντοτε ἡ ἐξοχὸς σας φύσις, γιὰτ' εἰσθε πάντα κουβαρντὰς καὶ γρόσα δὲν ψηφάτε κί' εἰσεύρετε σ'αὺς ἡδονὰς τοῦ κόσμου νὰ τρωφάτε, καὶ οὕτε φαίνεσθε ποτὲ φιλόργουος κασοίδης, δι' ὁ δικαίως λέγεσθε ὁ πρώτος εὐπατριδῆς.
Πρ.—Αἱ κορφές, ὁμολογῶ πῶς παίζω κόπε ποτε.
Φ.—Παρακαλῶ τὴν χεῖρα σας τὴν ἀβροτάτην δότε

κί' εἰλάτε, Ὑψηλότατε, μ' ἐμὲ τὸν μπεχλιβάνη 'στὸ Ἐντεν Κλόμπ τοῦ Πρίντζε κί' ἐκεῖνο τοῦ Ἀσ-νὰ βοηθῆσατε καὶ σεις ἐμὰς τοὺς φουκαρδῶδες [λίην, καὶ μερικὸς ν' ἀφήσατε Πρίγκηπικοὺς παραδῶδες. Γιουὺ γκέντ... ἐκερδῶσατε ποτὲ εἰς τὰ χαρτίδια: ἐμένα πάντα, Πρίγκηψ μου, μοῦ δίνουν εἰς ταυτίδια, καὶ βλαστημῶ ἐνίοτε μὲ χεῖλη ἀφορισμένα ἐκεῖνον ὅπου μ' ἐσπερνε κί' ἐκείνην ποῦ μ' ἐγέννα, καὶ τώρα ποῦ κατήγηθησα ὁ ἐρημος φαρίνα βγάξω κί' ἐγὼ τὸ ἀκί μου εἰς τὴν στραβὴ κοντσίνα.

Πρ.—Γιουὺ λόστι... ἐχόσατε πολλὰ:

Φ.—Κί' ἄν σὰς τὰ πῶ τί βγαίνει;

'Αφήσατε ὅσους ἔχασαν νὰ βόισκωνται χαμένοι... μὲ ἄλλους λόγους μ' ἀφῆσαν ἀγρόν ξηρόν καὶ χέρσον.

Πρ.—Ὁ! τί φραῖλον πρόσκοπν!... οὐδὲ ἔ τσάρμιν πέρσον!

Φ.—Κανεὶς 'στὴν φραϊότητα τρώντι δὲν μὲ φθάνει κί' δημοκ καμιά τὸν ἔρωτα δὲν θέλει νὰ μοῦ κἀνη. Ἀλήθεια, Ὑψηλότατε, μὲ λίκτην μου μανθάνω πῶς εἰσθε πῶτος γυναικὰς καὶ μὲ τὸ παρακάνω, καὶ ὅπου ὄητε θηλικὸ σὰς πέφτοντε τὰ σάλια κί' ὄλαις μαζὶ σας χάνουνε ταβὰ καὶ τὰ Πασχάλια.

Κρίμα σὲ σὰς νὰ χάσετε μὲ Λαίδες καὶ μὲ Μίς...
κρίμα σ'τόν πρώτον τζέντλεμαν, φωνάζομεν κ' ἔμεϊς.
Ἐγώ, Παννυηλότατε, ἔξ ἀπαλόδ ὄνυχον
ἀκροστροφῆν κ' ἀπέχθειαν πρὸς τὰς γυναίκας εἶχον,
αὐτὰ τὰ Μαρκολοφίδια, τῆς Ἐύας τὰ βλαστάρια...

Πρ. "Ὅσα ντὲν φτάν' ἢ ἀλεποὺ τὰ κάνει κρημαστάρια.
Φ.—Ἐχετε λάθος, Πρίγκηψ μου, καὶ νὰ μὲ συχωρήτε,
διὰ τοὺς λόγους μου αὐτοὺς βεβαίως ἀπορεῖτε,
ἀλλὰ ἐγὼ σὰς βεβαίω μὲ ὄρκους μου ἀπειροῦς,
πὺς πάντοτε περιφρονῶ αὐτοὺς τῶν ποδογίρους,
καὶ τὰς γυναίκας θεωρῶ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
ὡς ἓνα εἶδος μὸμμπλα, ὡς ἐπιπλα καὶ μόνον,
ποῦ πάντοτε χρειάζονται συνηθὴν ἐπισκευῆν,
διὸ καὶ ἀφοσίωσαν μᾶς χρεωστοῦν στραβῆν,
κ' ἂν ἔχουν γλώσσα, Πρίγκηψ μου, γὰ νὰ μᾶς ὀμι-
λοῦν,
ἀλλ' εἶναι μόνον μηχαναὶ γὰ νὰ γεννοβολοῦν.

Πρ.—"ὦ! Στρώμιπτ φέλο... εἶσαι βλαβῆ.
Φ.—

Ἐξαριστῶ, βραδόνε,
ἀλλ' ὅμως οἱ ποδόγυροι ἐμένα δὲν μὲ τρώνε.
Ντραπήτε λίγο, Πρίγκηψ μου, σὰς λέγω νέτα σκέτα...
μᾶς παρακάθας ἔπισε ἢ βρομοκαλιτσόδετα,
κ' ἄμεσως ἔγινε αὐτῇ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας
εἰς τῆς Ἀγγλίας τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας σφαι-
ρας,

κ' ἐκίματε παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος,
τὸ πρῶτον καὶ καλλίτερον τῆς φίλης σὰς πατρίδος,
καὶ σεις μ' ὑπερηφάνειαν καὶ κόμπον τὸ φορεῖτε
καὶ τοῦτο ὀδεῖαν καὶ τιμῆν ὄψιστην τὸ θαρραλεῖτε.
"Ὀνὶ σοῦα κ' μάλ' ἰ πάνσι!... τί θνειδος καὶ χλενίη!...
ἐπένω σ'τὸ κεφάλι μου τὸ αἰμὰ μου θ' ἀνέβη.
Μὰ πὺς μὸν κάνουν τὴν χολή κ' ἢ Μίς καὶ ἢ Μυλλαῖ-
δες,

ποῦ κίονον ὡς Ἐφαίστεα κ' ὡς εἶδος νυφολέδες,
κ' ἅμα τοὺς πῆς γὰ σάβρακα τὰ μάτια κἀνὸ σκυ-
βρον

καὶ μὲ τὰ δύο χέρια τῶν τῆν ἐντροπῆν τῶν κρυβουν,
πλὴν κατ' ἴδιαν λύνεται αἱ φιλῶραι τῶν γλώσσα
καὶ τείνον πρὸς τὸν ὄροφον τῆς Πεσοικιάς γλωσσαί.
"ὦ Πρίγκηψ Ὑψηλότατε, τί θνειδος καὶ χλενίη!...
ἄς πᾶνε εἰς τὸν διαόλου τοῦ Σατανᾶ τὰ σκενῆ,
καὶ ἄς μᾶς ἐφορτώσωνται τοῦ κόσμου αἱ κυρία,
αἱ ἄχραντοι Μαργαλιθᾶ καὶ δοῖαι Μαρία,
καὶ σεις ὁ ἐνδοξὸς βλαστὸς ἐπιφανῶν προγονῶν
ἂν ἀναγκαῖα ἐπιπλα τὰς θεωρητὴν μόνον,
ὦ! τότε, Δοῦξ τοῦ Κορονά, ἔκ μέσης σὰς συχαίρω,
προθύμως δὲ τὰς χεῖράς μου ὡς φίλος σὰς προσφέρω.
"Ἄν ὅμως δυνατὸς σεβντᾶς σὰς ψνῆν τὰ τζιέριζα,
ἂν δι' αὐτὰς οὐραβᾶτε καὶ βλέπετε τῶστέρια,
ἂν εἰσθε τέλος Βέθθερος ἢ Φάουστ ἢ Ρωμαιοὺς
καὶ ἰδεθῆν πλάσματα δικοῦτε δομοῖαι,
ἂν τὰ μαλά σὰς δι' αὐτὰς πετάτε σ'τόν ἄερα
ὡς ὁ Ροδδλοφὸς ὁ τρελλὸς πρὸς χάριν τῆς Βεστοέρα,
κ' ἂν τὰς γυναίκας ὡς σωτὰς ἀνθρώπους θεωρητὴ,
τοτε δὲν ἔχετε μαγαλό καὶ μὲ συχωρήτε.

"Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω — πὺς σ'τὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
σ'τὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἔξοδοχοῖνον Σῶθη, — δρὸ σ'τὸ λάδι, τρεῖς σ'τὸ δέδι,

"Ἄλλ' ἦδη ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰς τὰς θεωρίας
κ' ἄς εἰδῶμεν σ'τόν Ἀθῆνῶν τὰς Μίς καὶ τὰς κυρίας.
Κ' ἔδω θὰ βῆθε. Πρίγκηψ μου, πολλὰ καλὰ κομμάτια
μὲ χιλία δρὸ τοακίματα, μὲ κᾶθε εἶδους μάτζα,
κ' ἂν εἰς ἐμένα δὲν σφαλοῦν καμμιὰ φορὰ τὸ μάτι,
ἀλλὰ γὰ σὰς τὸν Πρίγκηπα ἔμπορὴ νὰ γίνη κᾶτι,
καὶ καθεμιά Μαρκολοφα μᾶς γὰ σὰς θὰ λαχταρίσῃ
καὶ ἂν θὰ εἰσθε κύριος ἀπὸ τὸ μεγάλο τζάνι,
ἂν δὲν ἀφήσετε κ' ἔδω κἀνένα Ἐγγλεζᾶν.
Κ' ἔδω θὰ εἰσθε καλὰ καὶ ἀγαθὰ μεγάλα
καὶ τὸ ἀθάνατο νερὸ καὶ τοῦ πουλίου τὸ γάλα,
καὶ τόσα καύκαλα σοφὰ μὲ χλασομένη κόρδα,
ἀλλὰ καὶ ἰόρδους ἀρετούς, ποὺ παίζον πάντα λόρδα.
Καὶ τῶρα δλ' ἀφήτε τα καὶ φασκελώστε τα,
κ' ἔλατε, σὰς παρακαλῶ, νὰ παῖξωμε πασοῖτι.

("Ὁ Πρίγκηψ πᾶνεν τὰ χαρτὰ καὶ παρευθὸς ποντάρει
πενήντα λῆραις μὲ σὺρὰ ἐπάνω σ'τὸ πεντάρει,
κ' ὁ τζογαδόρος Φασουλιῆς τοῦ κάνει ἓνα σκέτσο
καὶ βγάει σὸτο τὸ ἐπτά καὶ τὸ πεντάρει τέρσο).

Πρ.—Γιου τοῖτ μ... κᾶνεῖς ζαβολιᾶς!...
Φ.— Τέτοια ἐγὼ δὲν κάνω...
ἂν ἐπαίξω μὲ ζαβολιᾶς, δὲν ἤθελα νὰ χάνω.

(Δρὸ τσέκκα ἐκατόν λιρῶν ποντάρει καὶ σ'τὴ ντάμα
καὶ τέρτσος πάλι ἔρχεται ὁ Πρίγκηψ ἐν τῷ ἄμ).

Πρ.—Γιου τοῖτ μ, μίστερ Φασουλή... Μὴ βρίζετε, καλέ...
Φ.—

("Ὁ Πρίγκηψ τσέκκα τέσσερα ποντάρει σ'τόν Βαλέ,
τὸν φέρνει δὲ ὁ Φασουλιῆς σ'τόν πρώτο πρῶτο λύκο).

Πρ.—Γκόντεμ!... γκαῖντοῦμὶ Φασουλή... εὐτὺς ἀπάνω σῆκω.

("Ὁ Πρίγκηψ τὸν ἐννῆσο πὺς τοῦκανε σκαλεῖταις
καὶ τὸν ἀπαῖξαι μὲ θυμὸ ἀπὸ τῆς δρὸ σκαλεῖταις,
κ' εὐθὺς μὲ μία μπόξ γροθιά τῆ μῦτη τῶν ἀνοίγει,
τὰ χάνει δὲ ὁ Φασουλιῆς καὶ δῖου φύγη φύγη).

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῶν Ἐ κ λ ε κ τ ὦ ν τὸ ἔκτακτον καὶ Πανηγυρικὸν
μετὰ φοραίας μουσικῆς κ' εἰκόλων τεχνικῶν
πρὸς μόνον εἰκοσι λεπτά ὡς σήμερα πωλεῖται
καὶ τρεῖσθε νὰ πάρτε, γενναῖα συμπολιταί.

Βαρότσης καὶ Βαζαῖος, δρὸ σύντροφοι μαζί,
κοντὰ εἰς τὸ γνωστὸν σὰς τοῦ Γκίωρα μαγαζῆ.
Λοιπὸν εἰς τὸ Βαρότση πωλοῦνται κατ' αὐτὰς
μὲ σύμβολα Κ ο ν κ ε ρ δ α ἰ διὰ τὰς ἐφορτάς,
καθ' ἑκατὸν εἰκοσι κ' ὑπὸ ἐπιτροπῆς,
κ' ἄς πάρη γὰ τὸς γάμοις ὁ κᾶθε τσελεπῆς.

μὲ Χημεῖον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

*Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, — ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κονιορτὸς πολὺς.